

улици. Другитѣ градчета се отличаватъ отъ селата само по това, че въ тѣхъ ставатъ пазари, и иматъ повече жители. Разлика въ жилищата и въ начина на живѣнето нѣма.

Жилищата на абисинцитѣ сж много прости. Тѣ сж кржгли и иматъ конусовиденъ покривъ. Строени сж отъ прѣти (бамбуковъ плетъ) и се измазватъ съ калъ. Когато нѣкой има нужда отъ жилище, всички съседи помагатъ при изграждането, за което не се викатъ майстори — всѣки абисинецъ си строи самъ своето жилище. То има само една стая. Въ своята колиба абисинецътъ спи съ магарето, вола и козитѣ си. По-богатитѣ, вмѣсто една, иматъ по нѣколко колиби, които служатъ като отдѣлни стаи: една е спалня, друга за добитъка и т. н. Абисинскитѣ жилища (като изключимъ жилищата въ Адисъ-Абеба, Хараръ и тукъ-тамѣ още) нѣматъ прозорци. Свѣтлината прониква само презъ вратата и презъ малкъ отворъ, който се оставя между покрива и стенитѣ. Вжтрешната обстановка е много проста. Подътъ е постланъ съ трева, за постеля служи овча кожа, а за възглавница — кжсъ дърво. Кжщитѣ на по-богатитѣ абисинци се отличаватъ сжщественно отъ жилището на селянина. Въ тѣхнитѣ кжщи подътъ е постланъ съ килими, покрай стенитѣ има везани възглавници, а стенитѣ сж украсени съ оржжия и съ особни кошничарски издѣлия, които се изработватъ най-вече въ Хараръ. Съ хубава външность и здрава направа се отличаватъ дворцитѣ на управителитѣ които стърчатъ високо надъ обикновенитѣ жилища. Напоследкъ много абисински първенци украсяватъ кжщитѣ си по европейски, а самиятъ императоръ има салони, които по нищо не се отличаватъ отъ салонитѣ на голѣмитѣ европейски дворци.

Поминѣкъ и животъ. Населението въ Абисиния се състои отъ два класа свободни жители: висшъ класъ и селяни. Освенъ тѣхъ има и около два милиона роби. Макаръ че сегашниятъ императоръ премахналъ съ законъ робството, то пакъ сжществува.